உ

ஓம் குருப்பிரம்மணே நம:.

தகராலய ரகசியம்.

தேவைப்பதியெனுந் திருவிராமேச்சுரத்தைச் சேர்ந்த

பாம்பன்

சா. அப்பாவுபிள்ளையாகிய

குமாரகுருதாசர் அவர்களால்

அருளியது

இஃது

திருமூலமரபிலெழுந்தருளிய

ஞானசுந்தரசுவாமிகளின சிஷியவர்க்கத்து ளொருவராகிய

மண்ணிப்பாக்கம்

அப்பாதுரைமுதலியார் வேண்டுகோளின்படி

சென்னை

மனோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

முதற்பதிப்பு 500 - பிரதி.

1897.

உ

ஓம்குகேசாய நம:

முகவுரை.

அகண்ட சச்சிதாநந்தசொரூபனாகிய சிவபெருமான் நன
மைநிலையினைத் தோற்றுவதற்கேதுவாக விளங்குந் தகரவித்
தையினை இரண்டாவகுத்து முதலாவது பிண்டத்தகரவித்தை
யினில் நாமரூப நடன பஞ்சகிருத்திய விலக்கணங்களையும்,
அவற்றையறியும் அதிகாரிகளின் பயன்களையும் விரித்து;
இரண்டாவது அண்டத்தகரவித்தையினில் சிதாகாசமாகிய
சிதம்பரத்தின் அருமையினையும், பெருமையினையும், அத
னிரகசியத்தினையும், அதனையடையும் வழிபாட்டினையும்,
அடைந்ததனாலுண்டாகும் பிரயோசனத்தினையும், அச்சிதம்
பரத்தினகண் விளங்கும் நடேசப்பெருமானது சச்சிதாநந்த
விலக்கணத்தினையும், அவ்விலக்கணத்தின் தபேதமாக விளங்
கும் குகப்பிரமமே சுவானுபூதிப் பொருளென்றும் இதனாநிஷ்
கள சகளத்தன்மைகளையும், அவற்றோடு இரண்டறக்கலக்கும்
ஐக்கியநிலையினையும் வெள்ளிடை மலைபோல வெடுத்துக்காட்
டும் பதநியருபமான தகராலயரகசியமென வொருநூல், திரு
விராமேசுரத்தினையடுத்த பாம்பனகரி லெழுந்தருளியிருக்
கும் ஸ்ரீமத்குமரகுருதாசசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளியிருக்
கக்கண்டு, அந்நூல் உலோகோபகாரமாமபடி யச்சிட்டுக்
கொள்ள விரும்பியவெனது வேண்டுகோளுக்கிணங்கியீந்
தருள அங்ஙனமே வெளிப்படுத்தினன். ஞானசாத்திரங்களை
விசாரஞ்செய்வார் யாவர்க்கும் இந்நூல் இன்றியமையாதுப
யோகமாமென்பது திண்ணம்

இங்ஙனம்,

மண்ணிப்பாக்கம் - அப்பாதுரைமுதலியார்.

பிரகடனம்.

இந்நூலாசிரியரருளிய நூல்களில் இதுவரையச்சிட்டிருக்கிற புத்தகங்களை அடியிற்கண்ட விலையை அடியிற் கண்டவர்களிடஞ் செலுத்திப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். வாலியூபேயபில் போஸ்டிலு மனுப்பப்படும். தபாற்கூலி பிரத்தியேகம்.

				ரூ. அ பை
க.	தகராலயரகசியம்	ஷை	க-க்கு	0—2—0
உ.	பரிபூரணானந்தபோதம் புத்தகம்		க-க்கு	0—4—0
ங.	கந்தர் ஒலியலந்தாதியுங் குசப்பிரம வருட்பத்தும்	ஷை	க-க்கு	0—1—0

இவைகளை சென்னை, சிரங்கபட்டணம் சுப்பிரமணியமுதலியார் வீதி உஅ-வது வீட்டிலிருக்கும் மநோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்தலைவர் கொ-மாணிக்கமுதலியாரிடத்திலும், சென்னை குசசிலி கந்தசாமிகோவில் தேரடிக்கடுத்த ஷையார் புத்தகஷாப்பிலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

ச.	சிவஞானதேசிகம் தமிழ்வசனம் க-வது வியாசம் ங-படங்களுடன் புத்தகம்		க-க்கு	0—3—0
ரு.	ஷை-உ-ங-வது வியாசங்களடங்கியது புத்தகம்		க-க்கு	0—3—0
சா.	சிவஞானதீபம் தமிழ்வசனம் பைண்டு வித்தியாசத்தால்		அணா-4-முதல் 6-வரைக்கும்.	
எ.	இராமசேதுமான்மியம் ஷை வசனம் புத்தகம்		க-க்கு	0—4—0
அ.	திருவலங்கற்றிரட்டு முதற் கண்டத்தில் கக-பாடமெட்டும் ஷை		க-க்கு	0—2—0
கூ.	திருத்தொடையல் ங0-செய்யுள்	ஷை	க-க்கு	0—0—9
க0.	சண்முகசகஸ்ரநாமம் தமிழ்	ஷை	க-க்கு	0—3—0
கக.	அகரமாதிஷண்முககவசம் ங0-	ஷை-	க-க்கு	0—0—9
கஉ.	பரபரிபூரணபஞ்சாமிர்தவண்ணம்	ஷை	க-க்கு	0—0—9

இவைகளை பாம்பன் யல். டி. முத்துக்கருப்பபிள்ளை யிடத்திலும், ஷை யூர் சா. அ. முருகையாபிள்ளை யிடத்திலும், சென்னை ஷை மநோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

உ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இலககணககடல விததுவசிரோமணி,

தசாவதானம-பேறை-ஜெகநாதபிளளையவாகள மாணாககரும்

வாயிலாநாயனா நே பரமபரையில வநதவருமாகிய

அஷடாவதானம

பூவை கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்க ளியற்றிய

இரட்டை யறுசீரககழிநெடிலடியாசிரிய விருததம்.

உருவமென நான்காகி யருவமுமத தொகையாகி
யுபய மொன்று
மொளிதருநற பரஞசுடரோ குகப்பெருமா னெனவுணாநது
யோஙகு மதனே
மருவுமுயா தனிததசரா லயாகசி யததுன்மை
வையய முறற
மனபதைதா னுய்நதிடவோன் கருணையினால
மனச னென்ன
வருமொருசற சீடனுக்கு வலத்திடல்போ லொருபனுவல
வகுததுச சொறறுன்
வயஙகலிகா குததனூறு மனோபிரம கத்தியினை
மூயச்செய்த.

ஸ்ரீ

சிறப்புப்பாயிரம்.

திருவிராமேச்சுரத்திற் சேர்புடையார் பாம்பனகர்
திகழ வந்த
சிவஞானதிபெருமான் குமரகுரு பரதாசச்
சமான் ருனே.

சென்னை யிராஜாங்கத்தில் துரைத்தன பாடசாலைகட்கு

மேலவிசாரணை கர்த்தராக முன்னிருந்த,

நெல்லை-முருகேசமுதலியாரவர்களியற்றிய

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கடல்சூழு முலகிலுள மாந்தராம் பயிரிற்
கலந்துவளர் வினைக்களைகள் நீக்கிநன் னெறியி
னடைகூட நற்றகர விதனைத்தனை யரிய
நனிகருணை யாலினிய செய்யுளாற் சொற்ற
னடனமிடு மயில்மேலேறி விளையாடு குகனை
நாடோறு முள்ளத்தின் மறவாத மெய்யன்
றடமுலவு பாண்டிநாட் டிறபாம்ப னகர்வாழ
தண்ணளிகொள் குமரகுரு தாசநா வலனே.

23237

சிறப்புப்பாயிரம்.

திருவருட்பிரகாச வள்ளலாரெனனும் சிதம்பரம் இராமலிங்கசுவாமி
களருகரும, சமரசவேதசனமார்கக சங்கத்து வித்துவான
களுள ஒருவரும், சைவபுராணிகருமாகிய

பொ-சுந்தரம்பிள்ளையவர்களியற்றிய

எணசீரகழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சிகரந்தனி யெழுத்தேயதிற றேரும்பொருட் சத்தார்
சித்தின்பெனு மூன்றுமவை தகராலயத் தெளிவாந்
தகளொன்றுமி லாவாரியர் சூழுந்திரு மனுவாய்ச்
சொலலுங்கதி யெழுத்தைந்தினு ணலலின்புறு மதுவே
தகவென்றருள குருவாம்பொரு டதவமடசி தானுந்
தருவைதிக சைவத்துள தனிஞானவி னுகுந
தகராலய ரகஸ்யக்குரு நூற்றுணாத தனனத
தன்மைததகு குமரக்குரு தாசன்றனித தாங்கே,

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

இந் நூலின் திருப்பாடல்கள பணணிறபாடவுமாம.

ஓம்குருவேசாயநம:

தகராலயரகசியம்.

பாயிரம்.

முன்றோன் துதி

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

பூவார்செஞ் சென்னியுடைப் பங்கவருந் தாபதரும்
புகழ்ந்து போற்றுந்
தேவாதி யடியவருக் கனுதினமு மருள்கூர்ந்து
சிறுகொன் றில்லா
மாவாழ்வு நல்குகுகப் பெருமானுக் கொருதுணையா
வளர்முன் னோனை,
நாவார வேவாழ்த்தி யிந்நூனன் முடிவுறுவா
னயந்து கொள்வாம். (௧)

அறுமீநச் சிவபிரான் துதி.

கலிவிருத்தம்.

ஏம நாயக னோர்மறை நாயகன்
சேம நாயகன் றேவர்க ணாயக
னுமை நாயக னாறுமு கச்சிவன்
பூம லர்ச்சரண் போற்றிப் பழிச்சுவாம். (௨)

தளளற பாலது சுாதி குலங்களே
யெளளற பால நெயயாமையர் செய்கையே
யுளளற பால துறஙகவோ ரின்புநாநு
கொளளுற் பாலது சொளகுகன் பாதமே. (௩)

ஸ்ரீமந் அருணகிரிநாதர் துதி.

அறுசீரக்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

அருவமொரு நான்காகி யுருவமொரு நானகாகி
யறையி ரண்டு
மருவியுள வுருவருவ மொன்றாகி முத்திறமும
வழுத்த வொன்றை
பெருவெளிக்கு மப்பாலா யுள்ளபொரு ளீதெனவே
பெரிதுரு சேயோ
னொருவனையே புகழ்ந்தவரு ளருணகிரி சேவடிபபோ
துளததுள வைபபாம். (௪)

நூற்பெயர்
வஞ்சிவிருத்தம்.

அகமானதை யடுநல வகநபயாம்
பகவாளெடு பரம்விரி பகர்வரிதாந
தகராலய ரகசியந் தனைநுவலீ
துகமீதந்தப் பெயரொடு முலவு மரோ. (௫)

அவையடக்கம்.

கலித்திலைத்துறை.

தேவர் காதையைப் பாடியத் தேவரைக் கடப்ப
மேவு வேடமிட் டாடுந ராட்டையும் விரும்பிக்

கூவி னன்கென மதிப்பதற் றிதனையுங் குறைவில
பாவ லோருமுள் ளுவந்துகொள் வாழ்பிகரார். (௬)

ஆக்கியோன் ஆக்துவயம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

விறலோங்கு மவுணரிருட் படல மெல்லாம்
வீய வொரு விண்மணியா யுதித்த மாலி
னறலோங்கு வாரிவளை சேது நாட்ப
ணமரிரா மேசனுறை நகரின் மேற்பான்
மிறலோங்கு நணிவளஞ்சோ பாம்ப னென்று
விளங்குமொரு பதிவசித்து வெற்றிவேற்கைத்
திறலோனுக் காளடிமைப் பட்ட வனருள்
சோகுமர குருதாசன் றெரித்தான் மன்றே. (௭)

பாயிரம் முற்றிற்று.

சகலகலாவல்லபீன் சரணம் வாழ்க.

நூல்.

மனசனுக்கியசீடன்அறிஞனுக்கியதருவைத்
துதித்துத் தகாரவித்தையைவிளக்கி
யருள்கெனவேண்டல்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

சீர்சி றந்துள விமய வோங்கலின்
றென்பு றத்தமிழ நாட்டினுய
ரார்சி றந்துள மனச னென்பவன்
ஞான வாழ்வுறு வானகலைக்
கீர்சி றந்துள வறிஞ னென்னு மொரா
கேடி நீர்த்தனைக் காண்டையா
வார்சி றந்துள தகர வித்தை தனைய
யறைதி யென்றடி பரவினன். (௧)

அறிஞன் வழிபடுகடவுளைவாழ்த்தி
விடைகொடுக்கத்தொடங்கல்.

அன்பு மீக்கொளு மனச வன்னண
மறைகு வேமென வறிஞனுந
தன்க ளிப்புமல விறையை நோக்கியெள்
சரத மாயவிர் குருபரா
வின்ப மாமழை பொழியும் வானென
வென்னுண் மேவுகு கேச்சுரா
வுன்பொ ருட்டிர மோத நல்லரு
ளுதவெ னப்பணிந் தோர்துமால். (௨)

தகரவித்தை இவ்விதமென்றநூல்.

ஓல வாரண நான்கி னுகய
முறற சாமமு ணர்த்துமச்
சில பூரண தகர விதநதையைச்
செபபி லண்டபின் டஙகளி
மூல காரண மாயி ருக்குமம்
முறைமை தன்னிலி ரணடுமொரு
சோல மாகவி ளக்கி னானிலக
குடில மாமபெயா தோன்றுமே. (௩)

பிண்டத்தகரவித்தை.

பிணட மாமுரு விறகு மத்தியம்
பேச வுளளவு ளிதயமாம்
புண்ட ரீகம லாகரு ளேயருள
புரிப ளைக்கிட றையிரு
வண்ட ருமெரி வரிய ருக்கும
மாய கண்டவி யோமமொன
றுண்ட தைசசிவம் பிரம மென்றுறழ்
வுடைய கூவல் ரறைவரோ. (௪)

தகராலய வெளியுள் நாமவிவரம்.

பிரம மென்றவொா சிவமி ருந்தொளி
பெருக லான்மையைச சிவபுரம்
பிரம மாம்புர மென றுமாசறு
பேழும் போருக முள்ளதா

னரல லற்றொனிர் புடைட ரீகபு
ரமென வுளூசொன வின்னைடையைப்
பரவு மப்புர மென்று மோதுவா
பழியி னிரவறி வாளரோ. (ரு)

அவ்வம போருசுத துன்னி லாவி
டகண்ட வம்பரம் ஞானமாத
தவ்வ லின்றறி தூய்மை யாகவே
தானி ருத்தலி னலைதைச்
செவ்வி தாயசி தம்ப ரம்பர
தேசு முந்தக ராலய
மெவவ நாறுபொ னம்ப லங்குக
னெந்தை யாடாங கென்னலாம். (சு)

சிதப்பரமென்றதற்கும், அம்பலமென்றதற்குங் காரணம்.

சித்தெ னும்பத ஞான மென்று
திராவி டத்தினும வருதலாற
சுத்த நித்தசி தம்ப ரஞ்சிவ
சோதி ஞானவி னொன்றால்
லத்த மேகொளு மாத மேற்றட்டதை
யகல்வு ருநிச மானதேவ்
நித்த னுஞ்சுக நிர்தத னட்புரி
நிலைய மம்பல மாமரோ. (எ)

பொன்னம்பலமென்றதற்குக்காரணம்.

அநத ஞானவி னருளெ னும்பனொ
யாபன் டத்தினும் விபுலமாய்

சிந்தை யிலபல வண்ட கோடிக,
ளிறுவி நிறகவொர் துறையுநர
யெநத மானமு மறற பொன்மய
மென்ற சோதிசொ ரூபமாச்
சநத ததநினு முளளா தாலது
தஙக வமபல மாகுமே. (அ)

கடவுட்குத் தகனென்றநாமம் வந்ததற்குக்காரணம்.

* இதய மாமலாக குகையை யெகுக
மெனப தாரிய பாடையி
லதனு ளாபசி தமபர்த்துளி
யமல ஞானவின் மெய்யனைச
சதத முனசுக டன மேபுரி
தம்பி ரானையே குகனெனக
கதறு மாமறை யவனை யனறுரு
கடவு ளெமறி யோாமரோ (கூ)

தகேசனுடைய இலக்கணம்.

சூலமு நாமமுங் குறிகு ணங்களுந
குறிகளொ ளுவது சூககமாப
புலாதன் மாறுதல வருத லேகுதல
புதுமை தொன்மையி லாததாய்

---

* இஙகு விளககுகிற குகையும் அதிலிருககிறகுகேசனுகிய பிரமமும தைத்திரியோப நிஷததிலுள்ளபடி இதில் வந்ததென்றுணாற்பாற்று.

மலமி லாதந ●மல மாயொளி
மயம தாம்வெளி மயமதா
யிலகு மேசொன வினிய சிறசுக
மென்று முளாகு கேசனே. (கo)

த்கேசனுகியபிரமத்தை வேதம்வியோம
வடிவென்றதற்குக்காரணம்.

கலிவிருத்தம்

அறமில குகேசுரன் வெளிகருள்வெளி யாக
நிறலினு லாரண நிறைநதபிர மாதான்
குறறமில * வியோமவடி வென்றுறுதி கூறு
முறறினையு நன்மனச முன்னியுண ரிங்கே. (கச)

சிதாகாசம் சீவனுடையஅறிவுக்கறிவென்றும்,
அந்தவினைகூத்துஉயிர்க்கூத்தென்றும் அருளல்.

என்றுமில கவவெளியை யெல்லைகொளேம் பூதத்
தொன்றெனவ லிததிட வொன்றருளவி ளையனே
ரின்றுணாவி னுக்குணர்வ தாயொளிர்வ தென்றே
நன்றறிதி யங்குவினை நட்டமுயிர்க் கூததே (க௨)

பஞ்சகிருத்தியக்கூத்து இன்னநிமித்தமெனல்.

சிட்டிதிதி நாசமறைப் போடருளல செபபுஞ்
சட்டவினை யைந்தினையுஞ் சந்தத வனுத்தன்
கட்டமல மறறுவகை காணவென் வாறறு
நட்டமி கிரக்கமுண்ட நட்டமது மன்னே. (கங)

* வியோமம் — ஆகாயம்.

சப்தாவரணவிவரமுதலியன.

பூவுதக மாரனுயிர புட்கரலி யோம
மோவலின் மகத்துவ மகாவைதயெனு மோரே
ழாவரண மெய்ப்புடை யலகுறழவு மன்றுற
கூவியான் மன்றிடலகு குகேசனிடு வானல. (சச)

பஞ்சகிருத்தியக்கூத்து இத்தன்மைத்தேனல்.

அமமனை யருநதுவ்து செம்மறனக் காம்போற
றமமனை யனுககிரக சததிகளி கூரச
செம்மலிடு மாட்டம துயிரககளைசவு செய்யு
மமமுறையி லோரதுதொழி லாயதுகி லாவும. (சரு)

சிதம்பரநடனங்காண்க இன்னாரதிகாரியேனல்.

ஆவரண மாளதிரை யெழையு மகறறிய
பாவனமெயரு ஞானவரும் பாரவையுடை யார்கண்
கூவியுசி தம்பர குகேசனடங காணுங
கேவலமு ளாரவிழி கெழீஇயழி யாவால. (ஙசு)

அளபயிலய னஙகளி லயர்ந்தபுணி யததாலு
விளக்கமிகு சறபதி விளக்குமொழி யொன்று
ளத்தெளி வுதிததவ ருலபபுறுமுன் ஞானத்
துளக்கமுள சிறசவையைச் சூழ்நதுதரி சிபபார். (சஎ)

ஆனுடலி னல்லவ ரருந்தமிழ் திருக்குந்
தானமனை யுப்பரதன் சீருள வதிறசேர்
மானுடரி லுறறவுரு மாத்திர முளாரவ
வானவ னலங்குமணி மன்றுளவெளி காண்பார். (சஅ)

சிதம்பரநடனங்காண்பா நறும்பயன்.

அச்சிவ சபாபதியை யாயினைய ன்ததான்
மெச்சலொடு காண்டவர் மிழறறரிய வீட்டை
நிச்சயம தாய்படைத னிச்சயம லாதோ
ரொச்சமென் வாவநிலை யெந்தவுயி ருக்கும். (௧௯)

சிதம்பரநடனங்காணு நறும்பயன்.

பூரணகு கேசனுறை பொற்பொதியை நோக்கா
ராமொனினு மொல்லையரு ளாளொன வேததரு
சீரண வருபமணச் சிவகதி நல்ல
காரண வருட்பிரம முத்தியையு மன்னார். (௨0)

அண்டத்தகரவித்தை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தரிசித்திட முத்தியெ னும்பொறியார்
 சவைவழிபபடி யென்றுமொ ழிந்தவணங
கரிசறறுநீ யோாவதி லீதுடலாங
 கடநறபெயர் கொண்டத கரவித்தை
தெரிமறமெற்ரு வண்டத கரவித்தைத்
 தெளிவைபபகர் கின்றன மென்றுரியோன்
பரிவுறறுள நன்மன சன்முகமாம்
 பதுமீததினை நோக்கிந விறறுவனால். (௨௧)

பிரமம்பரி பூரண மாதலினற *
 பெரிதென்றனற யண்டம தற்குளுமே
காவம்பர மாயசி தம்பரவான்
 கணையின்றுள வாகலின் முன்சொன்மெசம

புரமென்றுள பேர்களு மிஙஙனமே
புகலண்டம தறகுள வேஙலவிராட்
புருடன்றன தாகம தாமதிலப்
புருடன்பதி ஙளளித யசசுமமே. (௨௨)

முனமேசொன பிண்டமு றைபபடியே
மொழியண்டவ பேதசி தம்பரவா
னெனுமோாசவை தன்னினு மேழதிரையோ
டிசைவானவெ லாமுள பேருருவோன
றனதேரக வாரிச மலவிணைச்
சாறறுஙதெளி ருக்கா விஙதஙபத
தினையேயது வென்றெசுா செப்புமினுங
திகழும்பொனி ரண்மய கோசமெனும. (௨௩)

அங்கிஙகென லென்பதி லாதுஙிரம்
பததன்றெழு வார்தரி சிதநதுயுமா
றெங்கும்புகழ ஞானவி ஞேதவனே
யினபஙகொள வாமம ருஙகினிலே
துங்கஙகொளு ருபம ருபமுமே
சுடருததிரு மேனிய ருயொளியோன்
றஙகுஙதிற மணமவொ ணம்பலமுட
டாளுடுமெ னவுயி ருங்கொளவே. (௨௪)

நடேசனுகியதகன்றிற மீத்தகைமத்தேஙனல்.

இயல்பாஙடன் ராசதத் தாலயனு
பெனூரசத் தாஙணியிர் தாமதத்தோ

டியர்வாசிய சத்துவ மும்வெளியே
போவர்துள சீதர ஞயகத்தே
நயமாகிய சத்துவ மும்வெளியே
நாட்பரொரு தாமத மூநகிளர்மாச்
செயலாரர ஞெயொரு மூவினையுஞ்
செயதேயவை சட்கு*மே லேயுளனே. (௨௫)

மேலாயுள மெய்யரு ளேவடிவாய்
மியாந்தக ராலய மன்றிடைமா
மாலாய்வினை யாணவ மாமலமாம்
வாளேந்திய வோர்குறன் மேனியன்வெந்
பாலேவுல வங்கிரி யூன்றியிடப
பாதாம்புய மானதை யேதூக்கிக்

* இங்ஙனம பிரமா விஷ்ணு அரனென்ற மூவாகட்கும் மேலே யுளளவன நடேசனெனற்கும, இந்நடேசனுகிய மகேசசுரன தனுக கிரகத்தாலேயே அம்மூவாகளும் ஒவ்வொருகாலத்து ஒருவரையொரு வா உற்பத்திசெய்த துண்டெனறகும், பிரமாணம் —சைவபுராணம் வாயுசஙகிதை பிரமவிட்டுணுவுற்பத்தியத்தியாயம‘ “மறைநான முக த்தோ ஞெயொமுன் கேட்டேங் கேட்ச வகுத்தபடி—யறைவா மழி யா மகேச்சுரன்ற னிடதகி லமரு மூவர்களு—முறையே யுதிததா ரா ங்கவர்கண் முன்னி யொருவர் தமையொருவர்—நெறியாற் படைக்க வேண்டுமென நிகழ்த்தற் கரிய தவம்புரிந்தார். புரியா வந்த மகேச்சு ரன்றன் னருளாங் கடைந்து புகன்றவரு—ளொரிகோர் மேனி யுருதநி ரனங் கிருவர் தமையும் படைத்தனனுன—மருவாா மலரோ னிருவ ரையும் படைத்தா ஞெருகான் மாயவனும்—பரிவா லரனை நான்முக த்தோன் றன்னை யொருகாற் படைத்தனனால்.” என்றும்.

கோலாகல மாகவே தாண்டவஞ்செய்
கோனுமபர னேருக னென்பவனே (௨௬)

சிதம்பரத்தை இன்னார் இவ்வழித்தாய்த் தரிசிப்பாரெனல்

அஞ்சாயகி ருதத்தில் மூங்குளவா
லதிரோகவ னுரத மாயைசதா
வெஞ்சாதும றைத்துள வாதலினு
லெசசம்புரி தானசு சீலமுடன
றுஞசாவிர தாதியி ழைகருாரு
தூயதூயகு கேசனை யெபறியாா
முஞ்சாதமு துககுறை வுளளவரோ
மூடாவிழி யாலறி வாரறியே. (௨௭)

சிதமாகிய வல்நடனன் மன்றமதைத்
தெளிவாகவே கண்ணுற வெடபெருமா
ஸிதமாகிய பேரரு ளாலுடலா
மிதயாம்பர னோக்கம் ராமுகுர
மதையேபெற வேண்டுமெ னுநதுணிபே
யறையுநதிரு வாரண மாகமதீ
யுதியாநெறி வேறல் வேறலவென்
றுளியாதுமொ ழிந்தது மன்னணமே. (௨௮)

கண்ணுனதி லாதவன் வெள்ளிடையைக
காணுனது மானவி ராட்டுருவோன்
றிண்ணுரித யாம்பர மன்றமதைத்
தம்வாளித யாம்பர மன்றினையே

யுன்னுட ன்வேறார்விழி தானடையா
ரோபோதுமெய் யாயறி யாரறிவாம்
வினாயக மாயவி ரெம்பெருமான்
வீராவரு ளாலதை யேயறியே. (௨௯)

அண்டபிண்டவடக்கரகசியம்.

இச்சோமையி லண்டதது ளேபிண்டமு
மெண்ணார்பிண்டத தாளிறை யண்டமுமா
மெநாளினு முண்டிவி ராசியதனை
யேநீயறி தறகுந டேசனையென்
மனாகிரு பாகர வானவனே
மாதேவகு கேசப ராபரனே
தன்னேரிலி யேயபடி யாநலனே
தாதாவடி யென்றுதொ ழாய்தினமே. (௩௦)

பொன்னம்பலத்தைப்புகலாநூலும், ஏனையவும்இன்னவையாமெனல்.

கலிவிருத்தம்.

இச்சவை யைக்குறி யாநா லிலழநான்
மச்சறு தண்டா மணாநான் மயிநா
னச்சுளர் நசசி டுலண்டா டியநாக்
பச்சிலை வாழைப் பலநா லெனவாம். (௩௧)

திருத்தனை யுள்ளிங் னீர்சொரி யாக்கண்
குருட்டழி கண்ணிழி கண்மகள் கொங்கைக்

கருக்கணி டுக்கண சக்கண் மயிர்க்கண்
பெருகக்கு *நுகுக்கண் பிறழ்தலைக் கண்ணே (௩௨)

பொன்னவை யைப்புக ழாவாய புழுவாய்
சனனியா காயக் கருவா யெருவாய
யனுனளி நீராய மடைவாய் குடவாய
வன்னுலே நாயபேய வருவா யெனவாம் (௩௩)

தாண்டவனைக்கரு தாதுள சிந்தை
மாண்டலின மாட்டை மந்தை யகந்தை
கண்டகு வேறை சொள கந்தசொள சந்தை
நீண்டுள நிந்தை யரந்தை யுடந்தை. (௩௪)

நடேசனை நீந்தநோன்மைமுதலியனபயனின்றெனல்.

அண்டமன் ருய வரும்பொதி யுள்ளும்
பிண்டமன் ருய பெரும்பொதி யுள்ளுங்
கண்டவா துன்பு கடைந்துய வாடுஞ்
சண்டனை நீத்த தவங்களு முண்டோ. (௩௫)

கரிசறு நூலபல கற்கினு மப்போற
றிரிபற வேசொ றிடம்பெறி னுங்கார்
சொரியுறை போறகவி சொற்றினும் வெங்கோ
யரிகுக னேப்பர வாதே லவமே. (௩௬)

பூவலஞ் செய்யினும் பூவுத கங்கொண்
டாவலொ டேபூ சிக்கினு மசபா

* நுங்கு என்றது [illegible].

மாவல மந்திர மோதினு மன்றூர்
தேவனை முன்னு தேலப லமரோ. (௩௭)

தூயநீ ணீரிடை தோயினு மங்கு
லுயடாஃ றன மளிப்பினு மனபோ
டேயுரா நோன்மை யிழைப்பினு ஞான
காயம தைக்குறு காதேல வறிதே. (௩௮)

இடடிய னந்த மிழைக்கினும் பள்ளி
கட்டினு மானமில கறபம துன்டோர்
திட்டம தாமெய் திருத்தினு மோவா
நட்டனை யுள்ளு ணுணாதேல வறிதே. (௩௯)

மெய்யைவெ றுத்து விரதநி யடைந்து
சையைவி ரிதொரு கட்டைய தனன
னையடா காணி லிருப்பினு மன்று
டையனை நாடியு ணாதே லவமே. (௪0)

நடேசனையறிந்துய்யுமார்க்கமெப்படியென்ற
வினாவுக்குவிடை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றறிஞ ரோதிடவு மேதமினன் மானச
  னிதர்தரவு ணர்ந்துசிதவான்
மனநாழிந டம்புரிப ரம்பொருளி ருந்தநிலை
  மாண்பினையு ணர்த்தியதுபோ
னன்றறிவி லங்குமரு ளாளவினி யந்நட
  நடேசனைய றிந்துமதிபோற

சென்றுவரல்போயொளிரொழுங்கையருளென்னவது
செப்புமிறை செபபமுடனூலை. (சக)

பாதகமொ ரைந்தையு நணுதுகுரு லிங்கமதி
பத்தரது பததிதனினின்
றேதமுடை பேடணையொர் மூன்றெருடுற வேன்பது
மிகந்தபுற நீப்பையணவி
வாதைதரு நாலினுமவ லாணவமு மென்னதெனு
மாயையுநா னலலவனெனும்
பேதமுள கன்மமும டஙகவுள வுடடுறவு
பேணிலருள் மன்றடையலாம. (சஉ)

* உட்டுறவு தத்துவநி ரோதனம தாமங
ஞெடுஙகுநிரா கண்டமனமாரு
சட்டகமில வாயுவொட தறகுரிய போதவெளி
தன்னையும டக்குமுறைகே
ணட்டவிறை நட்டமிடு சத்தியினி னைபன்பையொரு
நாட்டமுடன் வைக்கிலவணின
றெட்டியெழு மானசமெ ழாதயரு மவ்வுழி
யிருநதமன விஞ்ஞெடரியுமால. (சங)

அந்தவிண டங்கவெணி னன்கருளி னிமறையி
லாமமன முன்னையறிவா
யிந்தவித மென்றுணறி விற்கறிவு செய்தவரு
ளென்றதையு மம்பரறிவாய்

---

*இக்கூறவுவிவரத்தை,இந்நூலாசிரியாருளிய பரிபூரணானந்தபோதமெனுநூலிற்றுறவுறவிளக்கத்திற் றெள்ளிதா யறியற்பாற்று.

சிநதைசிறி துஞசலன மறறபளை யோகது
திளைக்குமதன் மேலதுவிடுத
தநதுநிலை யிறகருணை யானபளை போகம
தொழிநததுசு காதீதமே. (சச)

அசசுகவ தீதநிலை யானதுசி தம்பரசி
தாகாச தெயவமதையே
* மசசறுவி யோமமத ணிறபவண மொன்றுவது
மானவொரு மையிருமையு
மிசசையுமு ளாக்கவிசை யாவணம ளாவிடுதல
வீடென்வி சைப்பர்முதியோா
நிசசயம தாகவிது சாமமொடு வாதுள
நிகழுததமல வததுவிதமே. (சரு)

தகராலயதாரணையே சிரேஷ்டமெனல்.

மூக்குநுதி நாபிநுதன் மூத்திகள முச்சியடி
மூலமதி ளுட்டிமனதை,
யூக்கமொடு நிறகவென வோதுமுனை ற மிகவென
வுளைப்பினுமு னக்கிவணறை
யாக்கைநடு வாயுளமின் டததலசி தாகாச
மான்துவே முக்கியமெனுத்

---

* இப்பாட்டில் வெளியாகிற முத்திநிச்சையத்தை இந்நூலாசிரியாருளிய குமாரகுருதாஸபாடம், திருவலங்கற்றிரட்டு, பரிபூரணானந்த போதம், சிவஞானதேசிகம் ஏ-வது வியாசம் இவைகளில் தெளிவா யறியலாம்.

தூக்கியறி யாதொருவ னானெனவே சுட்டுநிலை
 தொக்கிலதை யன்றியிலையால். (௪௬)

சொற்றதல முன்னுயன துகளிடன தாயரிய
 சுத்ததக ராலயமதாக்
குற்றமறு சந்நிநடை நட்டமலி காளிநடை
 கூறருச தாநடையெனும்
வெற்றிநட மூன்றையுமி ழைத்ததுக ளுடல்புரி
 மேதையவை யாயிலகலா
னுற்றவொரு நாட்டமிட வத்தலமு ரிதனென
 வுரைத்தவுரை கட்டுரையரோ. (௪௭)

புலியூர் இன்னதுதானெனல்.

பூருநடு வைககொடுவ ரிசசரணன் வநதனைசெய்
 புலியூரெ னப்புகலருமை
பேருளசி தம்பரம தெனறுசில ரோடுறுதி
 பேசுமது பாவனையிறை
சீருடைய வத்தலமெ னப்பறைவ தன்றனை
 சிறந்தமறை சொற்றநிலைநா
மாருடன றைந்தவக மேபுலியி னூரொன்
 வதிர்த்தவறை சத்தியமரோ. (௪௮)

ஆரணத்தினுமாகமத்தினுஞ்சொன்னமுடிபு ஒன்றேயெனல்.

சிறபரசி தாகாச முத்தியடை மார்க்கமொரு
 திர்வையற வேபலமுறை
பறபலவி சைத்திடினு நறபரன்வி தித்தமறை
 பன்னுவண*மாழையதனை

* மாழை = அஞ்ஞானம்.

யொற்கபுற வுள்ளவொர கருதையினை யாகம
முறைதபடி போதமதனை
யறபமுமி லாதறவ டககன்முடி வென்பதிலோ
ஞாயமிலை யையமிலையே. (௨௯)

உதயமுமொடுக்கமும் இந்தவிடமே அது
எங்குமுள்ள சிதம்பரமாமெனல்.

போதமல தாஙகார மென்றெழு நின்றவொா
புலம்புருட னின்றதலமே
யாதலின டஙகுமிட ணஙகணமி லாதுபுற
வதிலை யாதவிதயச
சூதுமல ரின்வெளிசி தம்பரம தாயிடை
சொலாவணநி றைநதொளிர்தலால
யூாதொருத லஞசொலினு மஙகுமது வாகும;
வதய மேநிலயமே. (௩0)

சிதம்பாத்தையடைமவேண்டியவோழுங்கு
இவ்விதமென்றநளல்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

போதப் பொறிவெளி மறையிற குகனுள
பொதியைத திரையிடு திரைபேழு
நாதத் துடன்விடு மலகிர்த் தியாட
நணுகா வருணட மதுகாணும்
வாதப் படுபல சமயக் குழுவுரு
மறையா வெறுவெளி பொதுவேபோற்

கோதற் றுளவொரு கனகப் பொதுவெளி
குறுகிற பெருவெளி மயமேயாம். (ருக)

சுத்தப பிரமபு ரத்திற குகனொரு
சொரூபா கரமது வுளதாகச
சித்த துழிமுனி னைத்துக குருவுட
நிகழும் படியொரு நணிபாவித
தத்தற குரியவெ ழுத்தைப் பரவியு
ளலையா வணமணி யதன்மேலே
நித்தப பெருவெளி பொறசிற பரவொளி
நிகழுந தரமென வவனைமுன்னே. (ருஉ)

இந்நெறி விஷயப்பிரியர்கட் கமைவதரிதெனல்.

சலனப படுநினை வொழியிற பரவெளி
தனையுற றிடுபர நினைவான
துலைவற மெழுமது தனையிற றெனவரு
ளுதவித திறலகொடு நணிகாணு
மலமற றுளவரு ளையுமிற றெனவஙன்
மருவிப பெருவெளி தனைமேவுஞ்
சொலுமித தகைநெறி விடயத தலைவுறு
துருசர்க் கமைவது மரிதாமால. (ருங)

அநுஜ்ஞையடைவதற்கு இருக்கிற மனமேபோதுமெனல்.

மனதிற கரியது பிரமப் பொருளென
மறைறகூ றியதிர முளதேனு

நனவுற் றிறிவிழி தனையுற நறிவதி
னலனுற் றெகிரவுள *விழியாடி
தனையுற றறிகுவ தெனநற றிருவரு,
டனையே பெறமன மதுபோலும்
பினைப் பரமினை வதையுற றருளொடு
பிரிவற றுளநிலே பெறலாமால. (ருச)

உருவமனத்துக்கும், அருவமனத்துக்கும்
உரித்தின்னதெனல்.

விடயக் கறைமன முருவப் பொருளுணா
விழியைக் கொடுதெரி யுருவாகுங
கடமுற றுளதிரு வுருவைக் கருதுதல
கடனக் கறைமன முளகாறு
மடைநற பரமன மருவப் பொருளுண
ரருளைக் கொடுதெரி யருவாகு
மடமற றொளிர்பெரு வெளியைக் கருதுத
லறையப் பரமன வியலபுாமே. (ருரு)

மனத்தின்றிறம் இத்தகைமைத்தெனல்.

உருவந் தெரிமன முருவந் தொழுபல
னுறவே யதுபர மனமாகுங
கருதிந் தமனசை யலதிந் தமனுல
கதிலே யுரியவ ரெவராவர்
மருளென் றெழுநசை தனினின் றிடிலது
வலியார் பனிகதுனி களையியு

* விழியாடி = கண்ணாடி.

யருளென் றெழுநகை தனினின றிடிலதி
வழியா நலமுழு மையுமீயும். (ருசு)

மனமே சனனமு மனமே மரணமு
மனமே யுலகுமன் மையுமாகும்
மனமே யபலமு மனமே சபலமு
மனமே மதியொடு விதியாகும்
மனமே சமலமு மனமே நிமலமு
மனமே வளியொடு வெளியாகும
மனமே சிறுமையு மனமே பெருமையு
மனமே யிருமையு மொருமையுமே. (ருஎ)

அந்தர்முகத்தில் தகராலயத்திற் புரியவேண்டிய
வொழுங்கு இவ்விதமென்றருளல்.

இருளின றிறமற வருமந் திரகுரு
வெனுமோரா நிருமல பதிதானே
யருளென் றவுருவ முளவங குகனென
வனுமா னமதற முனைமோநாங
கருதும் படிசொன நிலையின் புடையவுன
கழலே யனவரு தமுநாடுந்
தெருளொன் றினேமுன மடையின் சொனபடி
திறமா நிபநிலே பெறுவாயால. (ருஅ)

பகிர்முகத்திலும் அந்தர்முகத்திலும் புரியவேண்டிய
வொழுங்கு இவ்விதமென்றருளல்.

இனமும் பகிர்முக மதினுந் தெரியுரு
வெனதயுங் குருவடி வதுவாக

மனனஞ் செயுரிய மனமொன றியபினர்
மகியின் புலமுன சடரூப்க்
கனமென் பனைகளை யருவென் றுனாவுறு
கம்ணம் பணிநிறை விபுவாய
வுனரும் பெருவெளி யிதுவென் றுணியதி
லுனையுங கனையருன் மயமாவாய. (ருசு)

இந்த அதிசுலபமான முத்திமார்க்கத்தை ஜீவர்கள் பாவத்தால் விடுத்து வேறுவழியி லலைவார்களெனல்.

ஓலலைப பசுவருள புலலற குளநெறி
யுகமீ தளவில வுளவேனு
மேலலைக் கருவிக ளுளளுக குளபர
விதுவே யதிசுல பமதாகுஞ்
சொலலற கரியவொா சொலலைப பெறுமொரு
சுகயா கிபகரக் குறிகாணிங்
கலலற படிபவர் தொல்லைங் கோடுமற
மதனு ளிறைதவிடுத தலைவாரால. (சுO)

முர்த்தி தலம் தீர்த்தமெனு மூன்றையுங் குறித்த விறுவுக்குவிடை.

கலிநிலைத்துறை.

என்று தேசிக னியம்பலு மேசகன் மனசன்
மன்று ஞானமன் ருர்த்தி யின்றெென வழுதநில
சென்று நீர்படிந் தாலயந் தொழுவது சிவமென்
றன்று மாதவ ரதிர்த்தமெதற் றறைகென வீறைவான். (சுக)

ஆசி லாச்சிவ புண்ணிய வண்ணலி ஞலோர்
மாசி லாச்சிவ ஞானமுன் டாமதை மன்மே
ரசா பாலருண் மூர்த்தியுந் தீர்த்தமுந் தலமு
மீச னணையி லேதர வுள்ளன வென்றும். (சுஉ)

காமி யார்த்தமாக் கருதுவர்க் கவைசுவர்க் காறு
பூமி மீதனு போகமு துதவுமஞ் ஞான
பூமி நீங்குபு சிதம்பர சிவத்தினைப் புணரற
கேமி குந்துனு பவாக்கருட் குரவனை யியும். (சுங)

ஆந்த வாரியி னளககரின் யாணிட ஞக
வந்து கூடினுங் கூடும லர்தருண் மனறுட்
குந்தி யாடிறை மனுவெனும வடிவினைக சொன்டே
பாந்த மாயெதி ரெய்தினு மெய்துமிப பாரில. (சுச)

போக பூமிக ளாந்துறக கஙகளின் போகந
தேக நேரவ ழிந்தெழு தன்மையைச் சிவனு
மேக நாயக னெடுகலந திடுமய னிறவா
தாக லாலதற குரியமெய்ஞ் ஞானமே யறிசீழ். (சுரு)

மூர்த்தி யாதியொர் மூன்றினு மாயநல் வினையாற
சாத்தி ரஞ்சொன சாயுச்ய மேதெனிற *றனையில
காத்தி ரஙகளி லம்முறை யிழைத்துள கதழ்வார்
னீத்த வாரிய னிணிககிடைப் பாடுனு நிலையே. (சுசு)

அபர ஞானம தாகுமம் மூவகை யாதோ
யபர மாம்பத மோக்கமென் றெருந்திற மாசா

* தனை = அளவு.

ணடய மாயருளபுரிபர ஞானம தாலே
யுபயந் திரபர ஞோகக்ேமன் றெருந்திற முணரோ. (சுஎ)

சரிஙயைக் காடிறை மூர்த்தியிற் றன்மறைநதருளுங
கிரியைக் கிந்தன் மதனத்தின் பொறியெனக் கிளம்பு
முரிய யோகத்திற காககறந் திடுதர முறமூ
மரிய ஞானம தறகுமுன் வறசல மனவாம். (சுஅ)

தாசமார்க்கமும் புத்திர மார்க்கமுஞ சகமும்
பாசத தாறபினும் பிறந்திடு பதமுத்திக குரிததால
பாச நீததசன மாககமிப் படிமிசை பிறவா
தீசனேடணை பரமுத்தி யென்பதற குரிததால. (சுகூ)

மொழிந்த மூர்த்தியொ டாமொரு மூன்றிறை கனுடங
கழிந்து போமத ஞறகதி யாமெனக் கழறின்
கழிந்த தீங்கனங காரியங காரணங் கழியா
தழிந்து தோன்றிடுரு மதியையற றதையறி வாயால. (எ0)

ஞானமன்றிச் சன்மார்க்கமில்லை, அதனல்
ஞானமே பேரீதனல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அக்கா ரியமோய்ந் திடவே யவனு
ரஞர்போம் பினும்வீழ் கதிவா றையறுரு
சொக்கார் பவனம் வருங்கா ரணமாந
துருசென் றனுகின் றுறுசன் மவுடறு
புக்கா வணமே புரியும் புரியாப்
புகறு னருன்ஞா னமதாப் பதனுற .

பிக்கே துமிலா விபுவா மறிவே
பெரிதென் றறிவாய் பிழையென் றிதியே. (எக)

பஞ்சமாபாதகவிவரம்.

எனலும் பொறைசேர் மனசன பெருவாழ்
விறையே முனரோ சொனமா பவமைந
தெனையென் றிடலும் பெருமா னருளவா
னிகழுபொய் கொலைகா மநரு களவென
பனவென் றறிபொய பகிற பலநாள
பணிவந துளமா தவமுந தொலையு
* மினனமைந் தனின்வெரு சினமுநு குவவா
யெழுமிவ வுலகும் பழிகூ றுமரோ. (எஉ)

கொலையென் பதுகே ளுடலென றகடந
கொளுமா வியினங் கரிலே யெதையுந
தொலையும் படிசெய வதுதா னிதுசெய
சுகிர தங் களெனும் விறகோ திகளை
யுலையும் படிசெய கனலா மழலவா
யுறுதுன் பமதா முணவென் றுயிர்சொல
புலையன் புலையுஞ் பவருஞ் சொனவா
புகுவார் நரகம் புதரா யினுமே. (எங)

காமம் பரதா ரசயோ கமிதன்
கலுடம் பெரிதிற பெரிதீ தறவோர்

---

* இனின்னைமந்தனெனபது. சூரியனுடைய புத்திரன். இவனை மம, [illegible]ராவெனனுஞ் சூரியனுக்கும், சஞ்ஞிகையெனனும் அவன மனைவிக்கும் பிறந்த யமன எனறும.

தாமுந் தமோ றிடவுன் னுழையுந்
தாமே புளவிர் மகிமா னுடையா
ரீமம் புகினுந் தொடர்பீ டிளமா
விகழும் பனையுந் துரும்பாய் மெலிதற
கேமந் திரமொன் றிடுமெவ லுநனை
மிறையோ னெனநாந தொழுவேன் டுமரோ. (எச)

இதுபொன் றிடின்மற றெவையுங கழியு
மிதுநிள றிடினமற றெவையுங குழுமும்
மதுரந் தரலபோ னிரயந தருமோா
மனுடன் புனடவென் னெயிலூ சிபுகும்
விதியன னறுழைந திடுமைம் புலனும்
விலகா வினைசெய தரசா யுலவும்
மறிதங் கியுளா ரிதைவென் றுயவே
மதியந தனிறசத துவலூ னுகாவார். (எடு)

அறுசீரகழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம

நறுவென்னுங கள்ளருந்த னலங்குலமுந தாமவித்து
நரகு நலகும்
பெறுவின்னல் பெறபவினரும் பொறியிகந்த பேயாகிப
பிறழச செய்யு
மறுதித்தை யுள்கலைதேர் பண்டிதரா யற்புதராய்
வயங்கி னனும்
முறுமுத்தி மேதையுளா ரிவர்வதன மதைச்சிறிது
முற்று நோக்கார், (எசு)

23237

களவெனுமோர் வன்சனிதான் பறறுமெனிற் சோதிடநூற
 கழறு கிறகு
மளவையொரு பதினைந்திற பாதியல வனந்தமான்
 டங்கு மிங்குஞ்
சுளகிலுழ ருனியமற றுழன்றலைபத துணிந்து
 சுகமொன் றிலலாத
தளாவுடையார தலைக்குமக வாயுதிகக வெலிதிக்குந
 தரணி மீதே (எஎ)

**மாபாதகமைந்தனுள்காமம்பொய் யென்னு
மிரண்டும் அதிவலிதென்னல்.**

சொறறவைந்து பாவமுமெய பாதகததுந தலையிகுரு
 சொனவோ ணாந்திற
றெறறுளவை காமம்பொய் பென்னுமிரண் டாமிவையே
 செகமாய கிறகும்
பெறறிதனை யீண்டறிந்து யிவைநீங்கின் மறைவிலலைப
 பிழையு மிலலை
நறறவமுரு சிததிக்கு ஞானநெறி கைக்கூடு
 நலன்மிக குளளாய. (எஅ)

**துகேசவழிபாட்டைச் சீடன்விரும்பக்
குருவுவந்தருளல்.**

என்றறிஞ ஞங்குரவ ஞேதிடலுந தெளிதோந்த
 மீனச னெந்தா
யுனறகவாற றகரவித்தை முதலாய சாதமெலா
 மொருங்கேயோர்ந்தேன

மன்றினிடம் புரிகுகனே நான்வழிபா டதுசெய்யு
மாகர மென்ப
தொன்றையினி யருளெனலு மவுவறிரு ளுளருவரந்தி
தரைக்க லுறறரன. (எசு)

ஆவிடைலிங்கமென்ப தித்தன்மைத்தெனல்

அக்குகனன் னட்டணுசெய ஞான்வெளி யலாதானே
யருளென் றோதுரு
சக்கரவட் டாகார பீடமெனு மாவிடையாத
தயஙகா கிறகுஞ்
சொகககமுள சிதாகாச மேகோளா காரலிஙக
சொரூப மாகி
யெக்கணுமா கிறைநததனி னிறகுமிது வேசைவ
விலிஙக மாதோ. (அ௦)

கலிவிருத்தம்.

இந்த லிஙகமே யெம்பெரு மான்சடா
சொ ரூத லிங்கனு சுயஞ்சோதி லிஙகமாப
பநதம் வீட்டு பராபர லிஙகமீ
சிந்தை செய்யுஞ் சிதம்பர லிஙகமே. (அக)

ஆதி யாமு னனுதியா யுள்ளவிச்
சோதி லிங்கச் சுயம்புவே நாந்தொழுஞ்
சோதி னன்னர்க் குகேச னவன்பெய
ரோதி லோஞ்சுப்ர மண்யமென் றோதுமே. (அ௨)

சுப்பிரமணியநாமார்த்த மிவ்விதமென்றல்.

சுவவெ ணபபகா சுத்தம தாகுமோ
ரவவி யததவுத தாம்பிர மததினின
றெவவ மாமின்னு லேணிய மென்பதீ
தொவவுந கிசுப்ர மண்யமென் ருேதியால் (அ௩)

புத்திரப்பெயர் விளக்கல்

அதது வாக்களோ * ராறையு நீததவோா
சுதத வததுவிற ருேன்றலி ஞலைதப
புதது ரபபெயா பூண்ட பிராமெனுப
பததா யாரும் பழிச்சிடு வாரரோ. (அ௪)

இன்ன வாமினி ருமபொருட கேயினும்
பன்னு வாாமுரு கன்சிவ பாலனென
றென்னே யாளவ னேண்வலி யின்விறன்
மின்னும் பெறறி விளக்குங குமாரபயோ (அ௫)

குமாரநாமார்த்த மின்னதென்றல்

அறுசீாகசுழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம.

கு்வெனுங் குற்சித மாயையைக்
கொன்றருள செய்பவன் மாரனென்
றுெவ்வுறு மத்தம தாமவை
யொன்றுறு வற்சிகு மாரனென்

---

* ஸ்ரீ திராத்துவா, பதாத்துவா, வன்னத்துவா, புவனத்துவா, கலாத்துவா, தத்துவசத்துவா.

றுயவுள நாவிலெ ழும்படிக்
குள்ளது சநந்த நன்னிலைப
பவமெ னுநகும ராவெனப
பன்னுவா பாசறை பாறுமே. (அசு)

சச்சிதாநந்தபதத்திற் சிவம்சத்த்சுப்பிரமண்யமென்ற மூன்றிலக்கணமுளவென்றுணர்த்தல்

பொருளுள சத்துநி ரநதரம்
பொருவற வதனைய ணைநதவி
ரருளுள சிததுநி ரம்பிடு
மதிகம தாபெனு மின்பமு
மொருமுக முறறசொ லின்கண்முன்
னுளதுசி வப்பொரு * ளுநதிபிற
றிருவுள சததிந † லந்தரந
திகழவது சுபபிர மண்யமே (அஎ)

ஆநந்தமே பிரமமென்றசுருதிப்படி அதுசுப்பிரமணியமெனல்.

பூரண சுகவதி யின்பமே
பூரண பிரமம தென்றறை
யாரண நுவல்வண மின்சுக
மாமொரு முருகைய னென்றுணர்
காரண முதல்வன வன்றெரி
க்ாரண மிலையறை காய்சொன
தாரண திரிவித மென்பது
சாரடி நடுமுடி போன்றுள. (அஅ)

* உந்தி—நாபி. † அந்தரம்—நடைசி.

தீரியத்துவம்பதக்கப்படாததென்றும், ஆநந்தபிரம்மமே சுவானுபூதிப்பொருளென்றும் அருளல்.

மூவகை யென்றுமொ ழிந்தது
மூவக லங்கள நீளமென்
ருவது றழந்துபி றநகிடு
மாகவி ளென்றென நின்றிடுங
கூவிய மைந்தன கந்தைவெல
கூடலெ னுஞ்சுக நந்தலி
லேவரு மினபவ ரும்பொரு
ளீதல தொன்றிலை யெனறுணா (௪௯)

யறைந்தநிறைந்தபொருள்சிவமென்றுஞ், சுவானுபூதிப் பொருள்முருகனென்று முணர்த்தல்

யாதொரு சீவன ரும்பர
ஞானமி லாமலி ருஞ்சக
வாதர மாயையி னினற*கோன
டைவொ ணதும றைநதுள
தேதகை யாசிவ மெனபூதி
யாதொரு சீவன நிறதகொன்
கோதற வேதனுட கண்டதெங
கோன்முரு கேசுர னென்றுணா. (௫௦)

நிஷ்களமுருகனைத்தரிசியாதஞானிகளில்லை, அவனோடு கலப்பதேமுத்தியென்றுணர்த்தல்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம

சருவ பூரணசி தம்ப ரததினருள
சூல்கு கேசனெனு முருகனைக்

*கோன=காலம்.

MAHAMAHOPADHYAYA DR. U. V. S. IYER LIBRARY MADRAS-90

கருதி யேதரிசி யாமெய்ஞ் ஞானிகளுங
கால மூன்றிலுமண் டோவிலை
யருவ முஞ்சொலவொ ணாவ தீதபர
மாய சங்கவிரி வாயவம
முருக னேடுகலந் துய்வ தேபரம
முத்தி யென்றவொரு சித்தியே (௯௧)

அம்முருகனைக்கூடுகின்றஐக்கியமுத்திக்கான
நாமவிவரம்.

ஆகம் வாகுமன மென்ற மூன்றுமசை
யாசகு வானுபவ வத்துவாம்
மேக மேமதக ரால யக்குகனை
யெய்து முத்தியையே பரசிவ
போக வைக்கியமி லிங்க மென்றவொரு
பொருளி லைக்கியம கோசர
* மாக வைக்கியம யான சோதியெனும
வாளி லைக்கியம தென்பதே. (௯௨)

(இங்கருளியது ஞானமசானமாகியதகராகாசமென்னுஞ் சிதம்பர
நாயகனான தகப்பிரமத்தினுடையநிஷ்களநிலையெனல்.

பசுவைப் பந்தமது பண்ணு மாயையெனும்
பாச தத்துவம னைத்தையு
மசல ஞானவெரி யாலெ ரிக்கும்வண,
மாம்ப ரம்பரசி தம்பரப்

*மாகம்=ஆகாசம். இவ்வனம் அருசிதாகாசமென்றும.

பசுப திபபெயரி லங்கு ஞானசுக
பானு வானகுகப பிரமத்தினை
சுசிசி றந்தநிலை யீன்ற திராதத்தினிச
சொலனு துருகக்ள நிலையையே (௬௩)

முருகனுடையசகளநிலையித்தன்மைத்தேன்றநள்ல்.

அறுசீரககழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம

சிட்டி யாதிவினை யைநது ஞுறுமருள
சோசெம் மாமுகமொ ணைநதுடன
றட்டின் ஞானசிவ சததி மாமுகமுரு
சார வாறுமுக வுருவமாய
மட்டி லிநதர திசை யாறி னனருடனு
மனனு மம்பரமு மதமுமாச
சுட்டு மாறுதிசை நோகக மாகநிமிர
துயய னேமுருக மெயயனே (௬௪)

நறிய பூகயிலை யரிய மேருகயி
லாய மன்னுயிர மருன்றடமாம
பொறிக ளுககுபரி யாம்வி ணிறறுணிசெய
பொறபி ராஙிருத கயிலைமே
னெறிசெ யுஞசிவச தாசி வறகறிவி
னோமை சொறறவனும் வாமியை
மறைவி லாதவத னமதொன் றுயணவி
வநத தெயவதமு முருகனே. (௬௫)

அருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம.

இருநில மிசைநல மகிழ்வுறு மனையற
மெனுமொரு நெறிநிமிர்வான்

முருகுறு கிரியையின் மகளுற மகள்வல
முகமதி லமாவுறவும்
பொருபுலன் விலகிமெய் யறிவுட னடியவா
புகுமரு ணெறிகிமிரவா
னருளுடை யறிவெனு மொருசுர மகளிட
மமரவு மவனுளனல. (௯௬)

திரிகுண முதலென வுளவொரு பிரகிரு
திமுருக னிவாகவிரம்
பரிவுள திருவரு ளறிவயி லெனுமொரு
படையவ னுடையகுணம்
பெரிய கருணைநிறை வவனொரு *பெயரறு
பிரணவ மனுதுவலின்
கரிசறு பொறிவிரி யறிவுட னொருசிவ
கதிவரு மெனவுமுணா. (௯௭)

௩ சீடனுக்கனுக்கிரகஞ் செய்தருளல்.

சொலியபரம்பர னருளுற முன்சொன
துகளில வரம்படைவே
செலவவன் மந்திர மருளின மன்பொடு
திரிபற நின்றறிவா
னல்துதி வந்தனை புரிபவமை யந்தல்
நசையற வெங்கனுமாய்

* இதன் உண்மையைப் பரிபூரணானந்தபோததநின துறவறவி ளக்கம் கூடு - வது செய்யுளிற் குகேசனுடைய நாமமனுவென்ற குறி பபாலுணர்க.

நிலவுசி தம்பர மதையடை யென்றிறை
நிசவுளா தநதனனே: (௯௮)

சீடன்செயயுஞ
சதுணஸ்தோத்திரம்.

நன்றென மைந்தனு வநதுப ரிந்தர
நநதன கநதகுகா
மனறமி குஙகுழ லஞசுர குஞசர
மஙகைகம ணாநதமஞ
வெனறனா ரும்பர சஙகர புஙகவ
வெஙகுநி றைநதவஞ
யினறென ரஙகையோ டிஙகுவ ளைமபுரி
யெனறுப ணிநதனனே (௯௯)

மாபல தேவர்க டேவம ஞேலய
வாழ்வுடை யாமுதலவா
நீபந ருவணி மாபட ஞரத
நீதிப ராகுமரா
பாபவி நாசந டேசகு கேசுர
பாலவி லோசனமா
தாபமு ளோனுனே யேகதி யாயடை
சாபுள ஞருதிபால. (௧௦௦)

கலிநிலைத்துறை.

சேலன கோவார் வேலன வாகார் சிவைசேயா
மாலன மாலா ரோதுமொய் தியாா மகனேயா
மூலப ரொசா சீலந டேசா முருகேசா
சாலவி ஞேதா னாருடை யாதா டரவூவா, (௧௦௧)

சூரச மாரா வாரக ராவார் சுகராயா
ரசு ரோசா விரகு மாரா நடராயா

ஈரவி ராமா மாமா யாயே சிடரோருத்
தாரவி சாகா க்ரீவா கர்வா சகமீதே (௧0௨)

பீடாா நாலவே தாதி தாசோ பிதசோதி
தாடா தாடா தாதா வேயா ளெனவாடா
கூடா வாழுவா வாடா நாடா குகதேவா
ஏடா வாடா வீடு வோநா மெனவர்டே. (௧0௩)

சீடன் செய்யும்

நிர்க்குண ஸ்தோத்தியம்.

கலிவிருத்தம்.

நாதநி லேக்குயா வுளக ணலங்கிளாமெய்ய
போதறிவெ ளிகுண னடைகள பொருந்தவிடும்
பாதமெ னககருன் முனேவா பணிந்தறியென்
பேதம றுத்திட வுரிய பெருங்குகனே. (௧0௪)

உயிரொடு சித்துந லுடலு மொருங்குறநின்
றயாபர நிட்டையி லொளிரு மரும்பொருளே
செயிரறு சிறகக ணமினைச திருந்துநடங்
கயவுற நித்தலு மிடுகு கவந்தருளே. (௧0௫)

தேனினு மின்புறு மினிமை சிறந்துளவுன்
பானினே கின்றவென பணிகள பறந்தறநுன்
கோனுனுள வந்தன் னெனவுட குளிர்ந்தருள்செய்
ஞானந டம்புரி குகவெ னலம்பரமே. (௧0௬)

மூடம லஞ்சிக வறிவு முதிர்ந்திடவென்
னுடைணே யன்பர்க ணேறியை யுவந்தருளுஞ்
சேடிய வென்குக தகர சிதம்பரமாம்
வீடெனு மம்பர வெளியில் விளங்கொளியே. (௧0௭)

சீடன் சுவானுபூதியடைதல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இனவாவுன் னனிதூண்ட மனச னன்றி
 யிறைஞ்சிட்டுந் திருவருளாற் சலன மில்லா
மனவட்டக் மதுக்கூட்டக் குகனைக் காணு
 மகிழ்வெய்தி மனசனெனும் பெயர்போ யானாக்
கனவறிந் தந்தனது குருவைக் கண்டான
 களிகூர்ந்து தகரால யதனைக் கண்ட
வெனதரிய வன்பவென்றே டிருக்குதி யென்று
 விறைபவனு மாங்கணைத்தின பெய்தி னானே (௧0௮)

வாழ்த்து.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

அருமறை யொடுக்க மாகி யாகமத் திறத் தாகி
நிருமல சரத மாகி நித்தியா நந்த மாகிப்
பெருவெளி மயமா யுள்ளூட பிறங்கிய ரகசி யத்தைக்
கருத்துநாக் கருளு மந்தக் கடவுளெந் நாளும் வாழ்க. (௧0௯)

தையலா சதுராத்தா நீசா தாபத்தா சுரரோ ரோருள
வைதிகசித் தாந்த சைவ மார்க்கநன் னிலைவ ழாது
கைக்குவந் கடந்து நின்ற சனகமன றடியார் வாழ்க
மெய்புக லிந்த நூலை விரித்தவர் கேட்டோர் வாழ்க (௧௧0)

ஆக பாயிரமுட்பட திருப்பாட்டு - ௧௧௭.

தகராலயரகசிய முற்றிற்று.

—∘∘∘—

குமரகுருகோமான் திருவடிவாழ்க.

சாலிவாகனசகாப்தம் ௧௮௧௧-ல் துர்முகி௵ மார்கழித்திங்கள்

௭உ புதவாரம். ஸ்ரீசிதம்பரம்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சருவபரி பூரணப பெருமதாப பெனும்வாழவு
சாருமா பதிசிவன்ருன்
சகாநதமோ ராயிரத திருநூறு முபபதுஞ
சாலைநது மொன்று தெய்வ
திருமருவு சங்கறப நிராகரண முந்தெளிவு
திகழுபரஞ் சோதிமுனிவன
செபபியவோ ராயிரமு நானூறு முபபதுஞ
சோநதபின் றென்மொழியெனும்
பொருடரு திராவிடந் தனிலொரு சிதம்பர
புராணமும் பேறையுருய்
புனிதநிமிர சாநதலிங கற்கணிகொ டஙகையைய
புதுமணஞ் செய்ததுறையூர்த
தருகைகொள சிவப்ரகா சன்சகத் திரமைநது
சதமொரொழு பத்துநாலுஞ்
சநதித்த சிறபிரபு லிங்கவிளை யாட்டுமுறை
தநதை யறிநதுகணியே. (க)